

noget mere, end sket er. Man var klar over, at hvis 400 000 Kr. tidligere kunde anses for at være et passende Beløb, saa forslaaer det ikke i de Tider, vi nu lever i, under de vanskelige Vilkaar, som nu hersker og vel vil vedblive at herske i den nærmeste Fremtid. Man kan jo vanskeligt tænke sig, at vi i en nær Fremtid vil komme ned paa et lignende Prisniveau som det, der gjaldt før Krigen. Det har da ogsaa vist sig, at Beløbet har været beslaglagt, allerede forinden Loven var vedtaget. Men jeg paaskønner altsaa, at Ministeren har taget noget Hensyn til vore Ønsker og har forelagt et Forslag, hvorefter der i Stedet for 400 000 Kr. stilles et Beløb paa 550 000 Kr. til Raadighed.

Dernæst er Beløbet nu delt i 3 Dele. For det første gøres det gennem dette Lovforslag muligt for Fiskerne at faa Laan af Statskassen til Anskaffelse af nye Motorer til ældre Fartøjer. Det har man ikke tidligere været inde paa, og jeg hilser dette med Tilfredshed. Ganske vist er jeg ikke saa begejstret over den Bestemmelse, der tilføjes om, at Fartøjerne skal have en vis Størrelse for at kunne faa Del i saadanne Laan. Jeg erkender naturligvis, at det Omraade, hvor der sættes stærkest ind, er det store søgaaende Fiskeri, og det er jo ogsaa til Anskaffelse af store Motorer, Fiskerne har vanskeligst ved at skaffe Penge, men paa den anden Side forekommer det mig, at Staten ikke skulde angive Udviklingslinien, men overlade dette til det private Erhverv. Hvis det fortrinsvis blev til det søgaaende Fiskeri, var der for øvrigt heller ikke nogen særlig Grund til at begrænse Laanene netop derved, at Fartøjernes Størrelse skal angive Grænselinien, og jeg kunde godt tænke mig, at det kunde volde nogen Utilfredshed. Man kan f. Eks. tænke sig, at i samme By har en Mand et Fartøj paa 9 Tons, og en anden har et paa 11 Tons, og at han, der har Fartøjet paa de 9 Tons, kunde være særdeles egnet til at faa Del i Laanene, men nu er afskaaret derfra. Jeg erkender imidlertid, at da dette er et Forsøg, kan man blive staaende derved foreløbig og se, hvorledes det virker, og naar saa de 5 Aar er gaaet, kan man efter de Erfaringer, man til den Tid har indhøstet, lovgive videre. Ogsaa med Hensyn til dette Spørgsmaal vil jeg gerne takke den højtærede Minister for, at han er gaaet ind paa den Tankegang, der er fremsat af Organisationens.

Man har nu begrænset Beløbet til Laaneforeningerne til 150 000 Kr. Erfaringen har jo vist, at dette kan strække til, men jeg vil nu udtale som min Opfattelse,

at det egentlig er beklageligt, at Kravene ikke gaar mere i Retning af at benytte sig af Laaneforeningerne. Man har nemlig ved denne Lovgivning stillet sig overmaade frisindet overfor Fiskerne netop gennem Laaneforeningerne; der er derved skabt Mulighed for, at Fiskerne kan laane til at oprette Salterier og Røgerier og starte Andelsforetagender. Men desværre synes man ikke at have Blikket aabent for den store Betydning, der kunde være ved saadanne Foranstaltninger; den enkelte har foretrukket at staa i direkte Laaneforhold til Staten. Den Udvikling, der særlig i de sidste Aar har fundet Sted, og som hovedsagelig er gaaet i Retning af det søgaaende Fiskeri, har ogsaa medført, at man maatte have saa store Laan, at de laa udenfor Laaneforeningernes Virkeomraade.

Den Omstændighed, at den eventuelle Lov kommer til at gælde for 5 Aar, er jeg ogsaa godt tilfreds med. Jeg kan give den højtærede Landbrugsminister Ret i, at der efterhaanden har dannet sig en saadan Praksis paa dette Omraade, at man bestemt venter, at Loven vil blive fornyet hvert Aar, og naar man har saa mange Aars Erfaring, som man nu har, er jeg ganske enig i, at man lige saa godt kan vedtage Loven for en længere Aarrække ad Gangen.

Da Lovforslaget har været til Behandling i det høje Folketing, hvor det efter min Opfattelse er blevet forbedret, idet den Bestemmelse, jeg havde den største Anke imod, er blevet ændret saaledes, at 15 Tons Grænsen er blevet sat ned til 10 Tons, ligesom der er aabnet Adgang for Landbrugsministeren til at yde Laan til Fartøjer, der er over 10 Aar gamle, naar særlige Omstændigheder taler derfor, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme. Jeg vil gerne slutte med at sige Rigsdagen Tak for den Velvillie, man gennem Aarene har vist Fiskerierhvervet ogsaa ved denne Lovgivning.

Laurits Knudsen: Da vort Partis Ordfører paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede her i Dag, skal jeg nøjes med at knytte et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag.

Lovgivningen om Laan til Fiskere er jo ikke af ny Dato, men jeg har Indtryk af, at man altid har stillet sig velvilligt til Sagen. De Forbedringer af Loven, der nu finder Sted, er vel sagtens en Følge af den store Udvikling, der er foregaaet paa Fiskeriets Omraade. Det er sikkert nød-